ஸ்ரீமுருகன்றுணை

திருநெல்வேலி ஜில்லா

அம்பாசமுத்திரந்தாலூகா

அரிகேசநல்லூரில் வசிக்கிற புனல்வேலி

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

பு. வ. முத்துசுப்பையரவர்கள்

இயற்றிய

தமிழ்

பதஸாகித்தியங்கள்.

இவை ஷை யூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திராவிடகவிகேசரி

பு. அ. இராமஸ்வாமி பாரதியவர்களாற்

பார்வையிடப்பட்டு

ஷை யூர் சங்கீதவித்வச்சிகாமணியான

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

எல். முத்தையாபாகவதரவர்களால்

திருநெல்வேலி

நூரல் இஸ்லாம் பிரஸ் ஆபீஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

முதற்பாகம்.

1911—ம் வருஷம்

நூன்முகவுரையும் நூலாசிரியரின் வரலாறும்,

(தமிழ்ப்பதஸாகித்தியம், என்பது)

எப்பாஷைகளினும் ஒப்புயர்வற்றுச் சிறப்புற்றோங்கிய, இனிய தமிழ்ப்பாஷையினின்றும், அரும்பதப்பிரயோகங்களின்றிச் சாதாரணமாய்த் தமிழுலகில் வழங்குகின்ற செம்மொழிச் சொற்களைக்கொண்டும், வெண்பா, கலித்துறை, கழிநெடில், அகவல், ஆசிரியப்பா, முதலிய பாவினங்களைப்போற் பெரும்பாலும் சீர், தளை, முதலிய, யாப்பிலக்கண நிபந்தனைக் குட்படாததாயினும் எழுவாய், பயனிலை, மோனை, எதுகைப், பிராஸபந்த,சந்தங்களோடும், பக்தி, நீதி. ஸ்துதி, சிருங்காராதி ரஸங்களைத் தழுவியும் உலகவழக்கிற் கிணங்கிய பற்பல சந்தர்ப்ப விவகாரங்களை மருவியும், இராகம், தாளம், வர்ணமெட்டு, என்ற சங்கீத மிசையினுக் கிசைந்தும், பல்லவி, அநுபல்லவி சரணம், என்ற,பத்ததியுடையதாய், அமையப்பெற்றுள்ளதேயாம், உலகானுபவஞ்ஞானவான் களெவ்வொருவருக்கும் இந்தப்பதங்களைப் பாடும்பொழுதும் பாடக்கேட்கும்பொழுதும் அவரவர்களுள்ளஞ் சிலுசிலிர்த்துப் புளகமுற்றுடம்பெல்லாம் உருகுமென்பதிற் சந்தேகமின்று. எனது சிற்றறிவிற்கெட்டிய மட்டிலுமிதற்குமுன் பலபேர் பாடியிருக்கின்ற பதஸாஹித்தியங்கள் பலவினும், விசேஷசந்தர்ப்பம் உசிதம் விவகாரம், இன்பம், ரஸம்சாதுரியம், ஆகியவெல்லாம், நன்கமையப்பெற்றவை, நம் பு. வ. முத்துசப்பையரவர்களியற்றிய பதங்களே, என்பதுறுதியாய்ச் சொல்லமாட்டுவேன்.

ஷை முத்துசப்பய்யரவர்கள் புனல்வேலி என்னும் சிற்றூரில் வடமொழி, தென்மொழி இரண்டு பாஷைகளினுஞ் சிறந்தவித்வ சிகாமணிகளான அந்தணர் குலப்பாரம்பரையிற் சிந்தாமணிபோலவதரித்திருந்து, பொருனை நதித்தீரத்துப்புண்ணியக் ஷேத்திரமான, பவளமும் பொருந்திய, அரிகேசநல்லூர், எனவும், அரிகைப்பதியில் அதிவாசம்பெற்று, தக்க இவ்வுலகத்தின்ப வாழ்விற்கு வேண்டுவனவற்றிற்குறைவின்றி மகிழ்வுற்று வளர்கின்றனர். இவர், எனக்கும் அத்தியந்தபந்துவானஸாக்ஷாத் மாதுலர்தம் அருமைப்புதல்வர், இவரது பிதாமஹரும், எனது

மாதாமஹருமான, பிரம-ஸ்ரீ, புனல்வேலி முத்துசுப்பையரவர்கள் சுமார் முப்பத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னமே காலஞ்சென்றுள்ளாராயினும் ஸகலகலா நிபுணராய் வடமொழியிற் சம்ஸ்கிருதராமாயணம், சேறைத்தலமான்மியம், முதலிய கிரந்தங்களும், தமிழிற்கலிமாலை, புன்னைப்பந்தாதி, வேதாந்த நாடகம், வேதாந்தக்கீர்த்தனை முதலிய பலப்பிரபந்தங்களும் இயற்றிப்புகழடைந்தவரென்றும் பொன்றுதலராய் கனக்ஷேத்திராராம நிலவளதன தான்ய புத்திர பௌத்திராதி சகல ஸௌபாக்கியங்களும் நிறையப்பெற்று, சத்திய, தயை, தன்மசதாசார அநுஷ்டானப் பிரமநிஷ்டராய் சிறந்துவாழ்ந்துள்ளார்கள்.

அன்றியும் இந்நூலாசிரியரின் சிறியதந்தையார் பிரம்மஸ்ரீ ஆரிய மகாகவி, லக்ஷ்மணசூரியவர்கள், தசாபதிக ஸ்ரீசங்கர பாடியங்கட்கு முற்றிலும் வடமொழியிற் காரிகைகள்செய்தும். காயத்திரிராமாயணம், அக்ஷரமாலிகாராமாயணம், பிரமமீமாம்ஸ ராமாயணம், நக்ஷத்திர மாலிகா ராமாயணம், விபீஷண சரணாகதி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலாமிர்தம், சித்தானுசாசனம், துர்வாச பங்கம், குருகிருபா பாத்திரம், விதுரசரிதம், விப்ரஸந்தேசம் மனஸந்தேசம், பாரதசங்கிரகம்; இராமாயணசங்கிரகம், நீலாபாக்கியான ஸங்கிரகம், பீஷ்மவிஜயம், ஆகிய பலகிரந்தங்களியற்றியும்.

அனர்க்கராகவம், உத்தர ராமசரிதம், மஹாவீரசரிதம் வேணீஸம்ஹாரம், பாலராமாயணம், பாரிஜாதமஞ்சரி, ஆகிய வடமொழிப்பிரபல நாடகக்கிரந்தங்கட்கு வியாக்கியானமெழுதியும் தர்க்கம் வியாகரணம், மீமாம்ஸம், வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்திர வியாபகராய், உலகப்பிரஸித்தராய் தற்காலம் சென்னைபுரியில் வசித்துக்கொண்டும் இருக்கின்றார்கள்,

இந்நூலாசிரியரான இந்த முத்துசுப்பையரவர்கள் தமிழில், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணியாகிய இலக்கணவிலக்கியங்களெல்லாங் கற்றுணர்ந்து முன்னமே தமிழ் ஜானகீபரிணய நாடகமியற்றி அச்சிட்டுவெளிப்படுத்திக் கீர்த்தியடைந்துள்ளார்கள். ஷை முத்துசுப்பையரவர்களால் சுபத்திராபரிணயம், என்னும் அருமையான நாடகந்தமிழிலியற்றிச் சம்பூர்ணஞ்செய்யப்பெற்றிருக்

கின்றது அஃதும் சமீபத்தில் அச்சிட்டு வெளிவரும். ஆகவே இவர் ஷை வித்வத் பாம்பரையின் இயற்கையினாலே பாலியத்திலேயே கவிதாவாஸனை யேற்பட்டு ஸரஸ்வதிகடாக்ஷம்பெருந்தி அருமையாக வாய்க்கப்பெற்றிருந்து பதங்கள்முதலிய அநேக பதிஸாஹித்தியங்களும், ஆசிரியத்தில், பக்தி, ஞானம், விளங்கும்படி பற்பல பதிகப்பிரபந்தங்களுமியற்றியருளினர். சிறுபிராயமுதலாய் ஷை பதங்களை அடிக்கடி பாடுகிறவர்களையுள்ள எனக்கு ஷை பதங்களின் ரஸானுபவ ஆனந்தம் எண்ணிக்கையைவிட்டகலாதள்ளுற்றெடுத்தாறாய்ப் பிரவகித்துக்கொண்டிருப்பதுமன்றி, உலகத்தில் பலபேர்களினால் தன்மைகளுணர்ந்து, அவ்வவர்தம் நீடித்தகால விருப்பத்துடனென்னையே அச்சிடும்படி தூண்டின காரணத்தையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்தபதங்கள் பலவற்றுள் சேதப்படாதிப்பொழுதெனக்குக் கிடைத்த பதங்களைமட்டும் அச்சிட்டிருக்கின்றேன். யான் எப்போதும் மிகுந்த பிரவிர்த்தியிற் புகுந்திருத்தலின் இடையிடையே, சொற்ப சொற்ப அவகாசத்தைக் கொண்டு புரூப் பார்த்திருப்பதினாலேனும் அக்ஷரவழுக்களைப் படினும் அதைப் பொருள் படுத்தாது மன்னிக்க வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

எஸ். முத்தையா பாகவதர்.
அரிகேசநல்லூர்.

உ

கணபதி துணை

வெண்பா

நல்லறிவும் நல்வாக்கும் ஞாலத்து நற்பதவி
எல்லா மெனக்களித்தி ரட்சிப்போன், தொல்லரிகை
ஈசர்வள ராலயத்திற் சொன்யத் தன்புறு
வாசமுறும் யானைமுக வன்

துணையுண் டினியற்றேன் தொல்புவிநல் வாழ்க்கை
யிணையிற் சுகமெனக்கே யெய்தும், கணபதியாம்
எந்தை அரிகை நக ரான்யந் தைங்கரவெண்
டந்தமுகத் தானைமுகத் தான்

நன்மை நமக்கெய்தும் நாடாதேவ் வெவ்வினையுஞ்
சென்மசா பல்லியமாஞ் செப்பக்கேள், என் மனமே
ஆரணத் தார்போற் றரிகைமீ சான்யத்து
வாரணத் தானனனை வாழ்த்து.

உ

பிரகன்னாயகி அம்பாள் துணை

அரிகேசநல்லூர்

பு. வ. முத்துசுப்பையர் பதம்.

அரிகை,

பிரகன்னாயகி அம்பாள் பேரில் பதம்.

"மனதை நோக்கி" இராகம், ஆரபி, ஆதி-தாளம்.

பல்லவி

மாயாவினை தீர்க்குமு / பாயமொன்றிருக்குது
விழுத்தக்கேள் மட / மனமே.

அநுபல்லவி

தாயாம்பரிகைப்பர்கன் / நாயகியைத்திவசம்
வாயாரவாழ்த்திடில் / நோயறுமிது நிச

(மாயா)

சரணங்கள்

துன்னிடும் பாவபுண்ய / முன்னம வினைப்படியே
சுக்லசுரோணிதப் / கலந்து—கொடும்
புன்னரகமொப்பாகும் / அன்னைவயிற்றிற் கருப்
புன்மைச்சிறையிற் / புகுந்து
பன்னரம்பென்பூன்ரத்த / மன்னுஞ்சதைதோலிந்தப்
பசைப்பால்மெய்கொண்டோர்பத் / திகல்மாதமுங்கழிந்த
பின்னரின்னிலத்தினி / லின்னலுற்றிட வந்த
பிறப்பாம்பெரும்பிணிக் / கிருப்பிடமாய்த்திகழ்ந்த

(மாயா)

சித்ரவிசித்திரமாய் / எத்தனையோவிதமாய்ச
செகஜாலங்கள் / காட்டி அதில்

மெத்தப்பிரமைகொண்டேன் மத்தபாயோர்வொன்றிலும்
மிகவாசைகள் மூட்டி
புத்திரகளத்திரர் சொந்தச்சுகங்கள் நல்ல
புகழ்வலிமை எளிமை ஸகலமுமாய்ப் புல்ல
இத்தனையுமெய்யோவி மற்றி மயக்கி மெல்ல
இன்பந்தருவதுபோற் அன்பமே தரும் பொல்லா

(மாயா)

கற்பங்கள் பலவுமி ருப்போமென்று நினைந்துக்
கர்ணங்கள் போடாதே மிக
அற்பவாழ்வி துவெல்லாம் புற்புதமென்றறி
அலைந்துமெய் வாடாதே.
அற்புதக்கவிமுத்து சுப்பனுக்கருளன்னை
அரியயநாதர் மகிழ் பெரியநாயகி தன்னை
சொற்பனத்தும் மறவா தெப்பவும் பணிகின்னை
துயர்ஜனனமரண பயந்தவிர்த்தாள்வாள் சொன்னேன்

(மாயா)

ஸ்ரீ அம்பாள் முன்னிலையில்

2 இராகம் கமாஸ், ரூபக-தாளம்.

பல்லவி

இந்தவேளை-புவந்து-வரந்தரு-வாய்
இலங்குன்னருள்-துலங்கும்படி. (இந்)

அநுபல்லவி

சந்ததமும் புகழ் தங்கரி கைநகர்
தன்னில்வளர் யன்னுஞ்சுக
தன்னுயிர கன்னியகி

(இந்த)

சரணங்கள்

பாவவிமோசனி பங்கஜலோசனி
பரிபூரணி கிருபைவாரிணி
பிரியகாரணி வாசிசனி (இந்த)

சித்தநூன்முன்றன் மெய்ப் பத்திமறவாத
நினைவும் உயர் கனைமுந்தந்
தீனையாளவே வினையாளவே

(இந்த)

முத்துசுப்பன்றுதி சித்தத்திற்கொள்ளுநீ
முறுசம்பயிர்க் கொருநன்மழை
தருகொண்டல்போ லருள்கொண்டிடனீ

(இந்த)

௩. இராகம் தர்பார், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கருணைக் கருணை மென்மேற்கருணைக்கண் பாரம்மா
அஞ்சலென்றுரைத் திரம்மா

அநுபல்லவி

இருவரும் அறிகைப் பெரியநாயகித்தாயே
காணுஞ்சரணம் நீயே தற்காத்தருள்வாயே

(கருணைக்)

சரணங்கள்

காலமோ, வர வர விபரீத மாகுது
கருத்தெல்லாம் வஞ்சகப் ப்ரவிர்த்தியில்மாழ்குது
சேலித்துறையிற்கன்மம் யாவுங்கெட் டோடுது
கிலிபிடிக்கிதன்மனம் நலிவால் நோகுது

(கருணைக்)

ஆசைபோ ஒருகணக் கில்லாமற்பெருகுது
அத்தனையும் அனர்த்த மாய்த்துன்பந்தருகுது
பேசுந்தரமோ என்னு தெண்ணிநெஞ்சுருகுது
பிறப்பிறப்பினிற் கண பீழையே வருகுது

(கருணைக்)

உற்றார் பெற்றார் தரும் உபத்திரவங்கோடி
உடம்பிலுளநோயதிலோ ஒழிக்கப்பாடில்லைவாடி
மற்றும் தூவ்வினைகளும் வந்தெதன்றாய்க்கூடி
வாட்டுகின்ற தெனிற்பின் வருத்தஞ்சுனடி

(கருணை)

செல்வன் முத்து சுப்பன் செஞ்சொற்பத சிங்காரம்
திகழுங் கழுத்தணியாம் புகழ்நன்மணி முத்தாரம்
தொல்வினை தவிர்த்தின்ப சுகந்தருவ துன்பாரம்
குதில்லைத்தாயுனக்குஞ் சொல்லவோ உபசாரம்

(கருணை)

4. இராகம் பரசு ஆதி தாளம்.

பல்லவி

எப்போ திரங்குவாயோ ஏழையென் பொருட்
டில்லையோ தயை பேசா
திருப்ப தென்ன ஞாயமோ. (எப்போ)

அநுபல்லவி

மைப்புயலார்த்திடும் கற்பொழிற் சூழ்ந்திடும்
மனுமரிகேச நன்னகர் வாழ்ந்திடும்
மா மணியே சிவ காமினியே மக
மாயிபாகன் நாயகியே. (எப்போ)

சரணங்கள்

சித்தனையோ அபாரம் மெத்தவுமே விசாரம்
நித்தமும் யான னுப வித்த துன்றனக்குச்சம்
மதிதானோ, அம்மா, தலை,
விதிதானோ, வன்மம்
மட்டும், இனி விட்டு, மனம்.

(எப்போ)

என்மனக்கேதந்தீர்த்து நின்மனத்தருள் பூத்து
நன்மையெனக்களித்தாற் றன்மையில்லையோ என்ன
கஷ்டமுண்டோ சொல்லினும்
கஷ்டமுண்டோ (உன்னை)
நம்பி வந்தேன் அம்பிகையே

(எப்போ)

இந்துகலாதரி சுந்தரி சுரவரி
மைந்தன் முத்துசுப்பன் செந்தமிழ்பதத்தன்பு
னைவைத்தவளே அகிலமும்
பெற்றவளே என்மேல்
வாதே செய்யொ ணாதேயினி

(எப்போ)

5. இராகம் காம்போதி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி

இப்படிச்சோதித்தா லுனக் கெப்படிப்புகழுண்டாகும்
இனியாகிலுங்கண் பாரம்மா,

அநுபல்லவி

ஒப்பிலசிகேசநல் லூரில் வளர்ந்தோங்குஞ்
செப்பும் வரதாயகி தேவிப்ரகந்நாயகி

(இப்படி)

சரணங்கள்

எடுத்ததெல்லாந் தொல்லை என்றால்நானென்னசெய்வேன்
எப்போதொழியும் என்வி சாரம், சம்பா-
சடுத்தஞ்செய்கின்றகோரக டமைத்திரத்தின்பசுகந்
தந்தாள் வனுன்றன் பாரம் ஜன்மந்
தொடுத்து நான் படுந்துயர் சொல்லொணுது விஸ்தாரம்
ரு தில்லைத்தாயுனக்குஞ் சொல்லவோ உபசாரம்
அடுத்தவின்னடியேற்குன் அருள்தாரடி தேவித்தாரம்
லூர்க்குவந்த விருந்தோ வெனநிற்கின்றாய்பின்னோரம்

(இப்படி)

தீனஜனரக்ஷகி என்றுனைச் சொல்வதெல்லாஞ்
சிந்தாகிலு மெல்ல வாதே என்றுயர் கண்டால்
வாலும் உருகுமித்த மண்ணும் உருகுமுந்தன்
மனமட்டிலும் உரு காதேன் குறைசொல்லி

முத்துசுப்பையர் பதம்.

நாமென்னவளவோ கேட்டேன் ஞானங் கொஞ்சமுங்காணேனே
நாடுகின்றேனித்தாயே [illegible]மென்றன் [illegible]
வணக்கித்தவக்கம் இதுவோ உன்றன்பமத்தித்தே
எத்தனை செய்தாலும் தானுன் பக்தனையே [illegible]

(இப்படி).

முத்து சுப்பனானது பக்தியினால் நின்னடிமுன்
முழுக்க நிலை மெய்த்தும் நின்னுடைமை காண்
நித்தமுந்துதிசொன்னேன் பொத்தவருந்துவதால்
நின்புகழ்க்கல்லவோ பங்கம் ஆசையாலுன்றன்
சித்தமிரங்கியருள் செப்பாய்பல் வளம்பொருந்தும்
சென்னெற்கழனிபயுள் கண்ணடிபர் [illegible]
முத்தமிட்டுக்[illegible] [illegible]
புதுவை ஆனைகவளர் [illegible]

(இப்படி)

6. இராகம் பரசு ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னமென் மீதேன் வஞ்சமோ
இதுவுனக்குத் தஞ்சமோ (இன்னம்)

அநுபல்லவி

சென்னெற் கழனிசூழுந் திருநாகையில்வாழும்
அன்னப் நன்னடையே அகிலவரதாயகி (இன்னம்)

சரணங்கள்

சிந்தைக் கவலையாலே தீவாய்மெழுகுபோலே
நொந்துருகிமென்மேலே நோய்கொண்டேனுன்னாலே

(இன்னம்)

சகலவுயிர்க்குந் தீபமே தாரகாராகாரமே
மிகவுஞ்சோதிக்கின்றாயே [illegible]

(இன்னம்)

சேர்ந்த நின்மைந்தன் முத்து சுப்பன் தமிழ்ப்பதத்தில்
சந்ததமன்புவைத்து தற்பரா பொருமித்தா
(இன்னம்)

பாவநாசத்து சுவாமி கல்யாணசுந்தரேசர்பேரில் பதம்

7 இராகம் தோடி தாளம் ஆதி

பல்லவி

வரதய்யா கோபம் என்மீதய்யா

அநுபல்லவி

வேதனும் மாலுங்கா ணுதவரறியே
மாதலம் பாவநாச மீதமர் சோதியே (வரதய்யா)

சரணங்கள்

அன்னை தந்தையும் நீயென்றுநித்தம் நினைந்தேனே
அல்லையக்காண்பதாழ் வினைக்கேதோ
முன்னமயன் சிரத்தைப் பின்னிச்செய்தீரென்றன்
முன்றாழ்வினை நீக்கொணாதா
அன்னிய மென்ன வெண்ணி விடுப்பதென்னையா
பார்க்கையே நீபாரேனுகண்ணுதா
என்ன தாழ்வினைக்கா இருந்தா னுனக்கென்புகழ்
என்ன மகிமையும் தக்கும் நாதா
கன்னமிட்டுக் களவுசெய்தேனோ பழிசேதடி
கதவடைத்துத் திரைவிட்டேனோ வழிபோடி
பின்னமதாயெழுத்துப் பறித்தேனோ உறவாடி
பிள்ளைகளின் கழுத்தை முறித்தேனோ பெண்மோடி
(வரதய்யா)

பாதிகாரிருக்கொண்டதும் சேர்ந்ததும்
பழித்துச்சொன்னேனோ ஏழ்நுதே
பேதமையாய்ப் பிச்சை அடித்துக்கட்டிக்கொண்டேனோ
[illegible]

வாது செய்வழி தன் குற்றம் யாது செய்திருந்தாலும்
மாற்றிய ருள்செய்வாயிப் போதே
ஆதியந்தமிலாத சோதியே என்றனை
அல்லல் வினை தவிர்த்தாட் கொள்வேளயிதே
மாதரைப்புணர்ந்தவன் பாதகந்தனைமாற்றி
மனதிரங்கியவனைக்கதியிற் சேர்த்தனை தேற்றி
முதவர் பணியுமா நாதனே மெனச்சாற்றி
வணங்குமென்மேற் கிருபை இல்லையோ கிருபாமூர்த்தி.
(ஏதய்யா)

மனை இல்லை நான் கொண்டாய் மலையச்சிலையென
...
சிலைகள்புனிமன்யார்க் செய்தும் கொண்டவரோ யென்
இறவ தேவா உனக்கென் மேலே
இலையோ கிருபையுமன மிறங்காதோ முன்கல்லால்
எறிந்தவனுக்கும் வில் லாலே
தலைவிதுணையடித்தான் அவனுக்கு மருள்செய்தாய்
சந்ததமு மன்பினோ மேல
அலைகடலுலகெங்கும் கிலையெனத்தங்கும் நாதா
அன்பன் முத்துகும்பன் அனுதினம் பணிபாதா
அலைய் விடாதெனை ...ாதரிக்க லாகாதா
அருள்செலுத்தசெலன் ...பயவரந்தா தா
(முகப்பா)

8. ... இராகம் தாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மனமே நீ இன்னம் மாயாவலைக்குட் சிக்கி
மயங்கிபுழ்லவ தேதடா

அநுபல்லவி

முன்னமே நான் சொன்ன மொழியை எங்கே மறந்தாய்
மூடா அடா குடி கேடா நீயேன் இழந்தாய்
(மனமே)

சரணங்கள்

புற்புதம்போலன்றோ தேகம், எல்லாம்
பொய்யென்றுறுதியாய்ச் சொன்னது யோகம்; மோகமதி
அற்பருடனுறவுக்கு சினேகம் நீங்கி
அனுபவிப்பதல்லாது போகம்

குப்பைக்கு நெருப்பொரு காற்றாற்றிக்கிடும் நாளை
கூசாமல் கிளையாமற் கொண்டிடுமே மூளை
அப்போதுதான் பார்த்து கண்பறிக்கிடும் வேளை
ஆவியென்று வக்கிடுவான் கல்லினேறுங் காளை
(மனமே)

எத்தனையோ ஜன்மமெடுத்தாய், அதில்
என்ன சுகத்தை நீ பெற்றாய், அடா
பித்தனைப்போலே ஞான மற்றாய், உலகத்திற்கும்
பிறப்பிறப்புக்குத்தானே கற்றாய்

குற்றந்தனையே பயமின்றிச்செய்தல் குறியாமல்
கற்பனைகடந்த நேர் கர்த்தனைப் பிரியாமல்
பக்தி செய்தாலன்றோ பயமின்மை தெரியாமல்
பாரமுமாய மோகமெல்லாமென்பதுந் தெரியாமல்
(மனமே)

பாவநாசத்தில் வளர் ஆனே, எல்லாம்
படைத்தளித்தழித்திடும் பரனே, இந்த
மூவுலகும் புகழ் தானே, பக்தன்
முத்துசுப்பன் பணி கர்த்தனே.

தேவாதி தேவனைத் திரிபுராரியைச் சதா
திருவடியைக் கல்லா மனைசரணை மகிழ்ந்து தகம்
நாவார அவன் புகழ் கவின்முராந்த அகம்
நாடென்று சொன்ன பத்தி செய்து விட்டு நீக
(மனமே)

ஷை பாபவிநாசத்தலத்து அம்பாள்
ஸ்ரீ உலகநாயகி பேரிற் பதங்கள்.

ராகம் அடாணா ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தேவி கருணை செய்வாய் சந்ததம் உலகநாயகித்
தேவி கருணை செய்வாய் சந்ததம்

அநுபல்லவி.

பூவில் வாழ்பவனும் மண்கண்டவனும்
பூதலமும் பாதலமும் விண்டலமும்
போற்றும், தொழு தேற்றிடும், எங்கும்
புகழ்மாமலை மகளே மனம்
மகிழ்வாய் வர மகிலையருள்.

(தேவி)

சரணங்கள்.

சோம கங்கை ஜடாதர அரி
சோதரி கிருபாகரி கௌரி
தேமற்படர் கொங்கை பெண் நாயகி
தேன்மொழி பேசுதியே லோக நாயகி
சிற்றிடை, மெய் மெய், சுற்றக்குள் பொற்றுகி
தேயண்ட ளே பெண் நினை
நீ யாதரிப் பதே உமா.

(தேவி)

பாவன தேகப்பகசி சினி, மெய்ப்
பக்தரின் பவபஞ்சனி சினி
எவ்வுளும் விழி போதகர் பிறைமே
லசரிட்டபாசு நிலைமே வுறையே.
யாதுனை, நம்பி னேனம்மா, அம்மா,
இன்பாகவி எனபாலருள்
அன்பாய் ஜக தம்பா உமா.

(தேவி)

சேரவென்றருவி சொரிந்து நீர் வரும், மிகுந்
தூய்தலம் பாவநாசத்தி லமரும்
பார்வதி யுலகன்னை மின்கொடியே
பாலன் முத்து சுப்பன் பணி பொன்னடியே
பக்ஷம் வைத்தே தனை ரக்ஷிப்பாய், நித்தம்
பக்தர்களு வாக்கில் நி
னைத்த தருள் வித்தகியே

(ஸ்ரீதவி)

10. இராகம் பியாகு தாளம் ஆதி.

(பல்லவி)

சங்கதருணை நம்பினேனே என்
தாயே கருணை செய்குவாய்

(அநுபல்லவி)

சிந்தை மகிழ்ந்திருக்கும் புத்தி நடனஞ்செய்
சிங்கநகர் வாழ்மலை மங்கை யுலகன்னையே

(சங்.)

சரணங்கள்.

கருணை சேர்நேத்ரீ சாபதிவ்யதோத்ரீ
தருணம்புத மனையா ரமணீயகாத்ரீ

(சங்)

சந்தாமேனு முத்ர சந்திர நீல
சந்திரி சுரவரி சுந்தரி சால

(சங்.)

தொண்டன் முத்து சுப்பன் தண்டமிழ்ப் பதத்தன்பு
கொண்டருளலகை யென் பண்டைவினை தீர்த்தருள்

(சங்)

11. இராகம் கேதார கௌளம் தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

இந்த நீலா தென்றாயெனு
வந்து காப்ப தெந்தநாளோ (இந்

அநுபல்லவி.

[illegible] தலைப்பால நாசன்
[illegible] பின்னாரிக
[illegible] கன்பாரிய நீ

(இந்த)

சரணங்கள்.

ஆ [illegible] உனதடி பான்
அல்லால் [illegible] அசந்துடியா
[illegible] பேசாபிடியாப்
[illegible] ரந்தரிக
[illegible] ரந்தரியே

(இந்த)

உலகி [illegible] விட்டுப்பிச்சை
உண்டி [illegible] தனைப்போற் சற்சை
[illegible] வந்தாலானாமலிச்சை
[illegible] பார்யொரு சொல்
[illegible] லதிருந்தால்

(இந்த)

என் சொல் [illegible] காதா வாங்கி
என் மேல் [illegible] பரப்பித்தாங்கி
அநுசமில்லன் [illegible] மகிமை யோங்கி
அன்ப [illegible] ரண்டவகி
[illegible] றைந்தவளே

(இந்த)

உன்றனக்குட சாரு [illegible] சொலமேவா
உன்னை [illegible] மகமேவா
[illegible] மனமேவா
[illegible] முத்து சுப்பன்
[illegible] உத்தமியே

(இந்த)

12. இராகம் புன்னாக வராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதாகிலுஞ் சொல்லப்பா — என்கிறீர் வஞ்சக
ஏதாகிலுஞ் — சொல்லப்பா

அநுபல்லவி.

பாதாரவிந்த பாலகா — பீதமருங்கை கின்
பாதுகாவின் [illegible] — கோதாருகன் [illegible]

(ஏதா)

சரணங்கள்.

நானே சொல்லுகிறேன் பெரும்பாதகனில்லாமலா
நானுன்னை அடக்கிறேன் — தோதகம்
அன்னு செய்த பிழை தாம், [illegible] — பொறுக்கக்கடன்
[illegible] — மெலுகே தங்கிடம்.

(ஏதா)

மல்லிகை [illegible] — மனமும், — அதனாலும்
[illegible] — தினமும்
உள்ளிருந்து [illegible] சிந்தை உருகி — வாடிக்கொண்டிருந்தேன்
அல்லும் பகலும் [illegible] — யென்றிருக்கு வந்தேன்

(ஏதா)

கருணைப்ரவாக விழியே — மதிமுகியே
சார்ந்த அமுத மொழியே
பரமேசுவரிபால் குற்றம் — பல செய்யினும் உன் பக்த
வாமுத்து சுப்பன் தமிழ் — மகிழ்ந்துரைப்பேன் நித்தம்

(ஏதா.)

13. இராகம் பைரவி ஆதி தாளம்.

(ஜகத்தை நோக்கி) — பதம்

பல்லவி.

மாளிடராய் — வாலறிது — வந்தும்
மடக்கத்தில் [illegible] — பெரிது

அநுபல்லவி.

நானென்றகங் கரித்து நாடெங்கெங்குந் திரிந்து
வீணு வின்பராஜாபத்ய ஞானீர் கெடுமடவீர்

(மானிட)

சரணங்கள்.

நாயினங்களும் புழுவினங்களுஞ்
கழுகினங்களுஞ் சுடலைப்
பேயினங்களும் பருந்தினங்களும்
பிச்சுப்பிடுங்கித் தின்னும் உடலை
நாயமென்றறியா துழல்கின்றீர்
மோபிறவிக் கடலை
ஓயும் வண்ணம் ஒருபாயமறியாமல்
உற்குருகன்ம மின்னும் விடலை
சகதாம்பாதி னத்தனையா ஜன்மம்
எதிலுஞ் சிறந்த இம்மா னிடத்தன்மம்
காயஞ்சதமோ புற்புதம் போமென்று
கருதாதிருப்பது காரியமோ நன்று

(மானிட)

பச்சை மஞ்சளைப் பூசிக்குளித்து
பகட்டி மென் மேலே
கச்சவிழ்த்து மென்றுகில் சற்றெடுத்துக்
கனதனங்கும்பம் போலே
இலச்சையின்றிச் செருந்து காட்டும்
வழியின் மடந்தையர் மேலே
இச்சைகொண்டு சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றீர்
இதிலில்லை காணுற் றைச்சாலே
வாச்சிதஞ்செய்யாமல் மயங்கினுற் றுன்பம்
மாதர் பொன் மண்ணாசை மறப்பதே பேரின்பம்
பக்ஷி மிருகங்கட்கும் உமக்கும் வித்தியாசம்
பார்க்கிலென்றுங் காணேனே ஈதென்ன மோசம்.

(மானிட)

உற்றவரென்றும் உறவினரென்றும்
உதரத்திற் சுமந்தன் பாலே
பெற்றவரென்றும் பெண்டென்றும் பிள்ளையென்றும்
பெரிய சந்தைக்கூட்டம் போலே
சுற்றிவருவதல்லால் யாருக்காருண்டதைச்
சொல்வீர் ஊர்மாட்டி விடமன்போலே
சற்றும் யோசியாதே தன்னை தென்னைதென்றேப்போ
தலைக்கு சிலத்தின் மேலன் மேலே
முத்து சுப்பன் பணியுல கவைபதமறவாமல்
மோகத்தைக் கூனியென்றும் மூதுரை அறவாமல்
பெற்றபலன்றன் மிகப் போரணந்தங்காணும்
பிறவிக்குவித்தாங் கன்மப் பீடை யொழிக்கலேனும்
(டானிடாப்)

(மன்னைநோக்கி) (பதம்)

14. இராகம் வெள்ராஷ்டகம் தாளம். மிசிரசாப்பு

பல்லவி.

மனமே நீ யனுதினமே (ஜகன்
மாதாவைப் பணிவருக்கனமே

அநுபல்லவி.

அனம பாகசலந்தெசி நஞ்சூழ் பாவகாசத்
தமர் கல்யாணசுசைப்பொருந்த, அவர்
அங்கத்தொருபாற் குடியமர்ந்த உல
கன்னைப்பணி செய்வாயென்றன்.
(மனமே.)

சரணங்கள்.

வேகமாய் பற்பல நதிகடோறுந்தின
மேபோடி மூழ்கவும் வேணுமோ, பல
வேள்விகளும் விர தங்களுஞ்செய்து
விமானின் நிச்சயம் நுணுமோ, பல

யோக மருக்கக் தவிர்க்கும்
மூவர்க்கரும் நிகர்
முன்னைத் தீதன்னை விட்டுப்
மூடருக்கரும் புத்தி
உனக்குச்சொற்றிடவென்சொல்
உனக்குமிப்படி மறதி
இவளுக்கு
காணுமோ ஐயோ
புறங்கூற நக்கவும் முத்தே
தோணுமோ, இந்த
நாணுமோ, அடா
கோணுமோ.

(மனமே)

தேவி கருணாகரி
தேன் மொழியே
சித்தி தந்தாள் சிவசக்தியே
தினமுந்தினமும்
பாவியெனினும் என்னைப்
பாரமென்ற மிக
பார்வதியின் கிருபை
பங்கயைப் பெற்றிக்கொன்று
எவிடு ராதரைச்
எண்ணியமிதல்லாங்கை
லோக நாயகித்
தென்று பாடு, ஞானச்
சென்று நீ
கொண்டாடு, கொடும்
பாது கரப்ப தூன்
காடு, ஆனால்
வந்தனது பெரும்
போடும், காலன்
சாடும், நீ
கூடும்

(மனமே)

கும்ப முலையாளை நம்பி
கொஞ்சமும் புத்திகெ
கொக்கதிப்பலருனக்கு
துற்போதனைக்குட்ப
உம்பர் புகழ் ஜக
ஓரு காலும் விட்டுவி
றுற்றதுரைக்கின்ற
ஓதுதல் மறந்தி
அன்பாயென்றன்கைவி
ஆதரிப்பள் பயப்ப
அதனால் நீ
டாதே, மிகத்
தவராவா
டாதே, சித்தர்
தம்பிகை பக்தியை
டாதே, என்
முத்துசுப்பன் தமிழ்
டாதே உனை
டாதே, கௌரி
டாதே

(மனமே)

15. இராகம் மோகனம் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சொல்லச்சொல்லக் கேளாத சொன்னா ஆனதேனக்குச்
சொல்வாய் மட்டமன்மை

அநுபல்லவி.

நல்லோர் புகழ்பெறும் தில்லைப்பாதல் த்தில்
நாளும்வாழ் வழுதன்னை தாள்பணி யென்று புத்தி
(சொல்ல)

சரணங்கள்

மா, தாக, குருநாதைவநப் பார்த்த
வஞ்சனை, மும்மத, மும்மப மூர்த்திக (மாத)
வஞ்சனை, பொய்யகட, பூதுமிச, நித்தவர் (மாத)
திங்கள், பெரும்புழி, புஜங்கம், நும்படி
சாகலது முஞ்சக, ஜாலமும், மின்னுவ (மாத)
சண்டைகருவினை, வித்தியை நீவார்
குண்டணிச்சொலு, ஷைத்திடுவாயினர்
விண்டுதொல்விட, மெய்மையமயினர்
பண்டைவெவ்வினை, பெயர்துவரபினார்.
மாதக்க, குருநாதைநப் பார்த்த, அவர்செயல் தேசம்
ஸைந்தரல தவையபடு வாதை
தீர்த்த பரிவாரவர், பேத்து இச்சுதலையாத்த
செப்பினேனுனக்குன்மை, பேத
திவந்தினமேயுல் கனாபதநேனா
செய்துவாபதுவே உயதற்கு பேசனை
(சொல்ல)

காசு, களிற்பிரேமை, கொண்டாய்
கனபய, மாபத், துகவ்வரு, விக்குங், காச
கபடங், கொலைகள, வஞ்சேச, விக்குங் காச
கனிவறு, மபிரு, பாடா, நட்புங்
கலைத்து, வன்பக, வினைத்த லெக்குங்

[illegible] — [illegible]
வண்டொரு [illegible] — வாகவிருந்தும்
[illegible] — [illegible]
சண்டன் [illegible] — ஆட்படுத்தும்
[illegible] — கொண்டாய். [illegible]
கடைசிக்கு — துணையாவதொண்டா
[illegible] — [illegible] — [illegible]
குருபரம் [illegible] — கண்டாய்
[illegible] — சந்நிதியை நாடு
[illegible]

(சொல்ல)

[illegible] நிறைந்தார்கள் பாவியை
இங்கிலும், அங்கிலும், [illegible], [illegible] [illegible]
இவ்வுல, [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
தலத்திலும், [illegible], கலத்திலும். இந்தத்
தரைக்குள்ளும், [illegible]
சருக்கரைப்பா [illegible] தமிழ்ப்பதம்.
உரைக்கு முத்துச் [illegible]
இருக்கும் முடிவிலா [illegible].
அங்கும் நிறைந்தார்கள் பாவியை. கங்கை
[illegible] மேவளிரைய
கங்கை [illegible] பாவியை. [illegible]
[illegible] காவியை
[illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]

(சொல்ல)

16 இராகம் கமாஸ் திச்ரம் தாளம்.

(சேட்டு) பல்லவி.

தொல்லை வினைக் [illegible]
[illegible] [illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]ல்லே, [illegible]ல்லா[illegible] [illegible]
[illegible]ண்டா, [illegible]ல்ல,
[illegible]ல்லே, [illegible]ல்லாத்,
பாதிப், ப[illegible]லன்,
பவநாசந்,
பல[illegible]காண்,

[illegible]
லல்லாம்
காட்டிப், பொ[illegible]
[illegible]
தனில்வா, ச[illegible]
ப[illegible], பணி[illegible]

([illegible])

சரணங்கள்.

[illegible], [illegible]ன்,
[illegible], [illegible],
[illegible]ச், [illegible],
[illegible]டலில், [illegible],
[illegible], [illegible],
[illegible],
[illegible], [illegible],
[illegible], [illegible],

[illegible], [illegible]
பாண்
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible].
பா[illegible]வன்

([illegible])

[illegible] [illegible] கொங்கைக் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
பெருங்கிடங்[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

([illegible])

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

நேயமாய் நின்பொற்பதத்தை
நின்பவம் பணிமுன் பணிமொழிக்கும்
தி ருவது தினமும் பாபுல காவலன்
முப்புலர்ழ் பணி வாய் மனமே

(கொல்லை)

திருநெல்வேலி ஸ்ரீகாந்திமதியம்பாள் பேரில் பதம்

17 இராகம் பூரிகல்யாணி சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எதம்மா இத்தனை வன்பம் உனக்
கிதுவோ தாயே நன்பம்

அநுபல்லவி.

காவந்து பூம்பொழிற் றங்குந் திருநெல்வேலி
தனில்வாழ் காந்திமதித் தாயே உன் சம்மதி
(எதம்மா)

சரணங்கள்.

வேதுநான் கற்றேனோ அப்போ விந்தனையென்
றுபர் கேட்டிடவும் காமேதா என்சொற்
காதுதான் கேட்கிலையோ கண்ணிலையோ பார்க்கவும்
கல்லோ உன்மனமிரக் காமேதா

வேதனைப்படுவதும் விதியோ ஆயினுமெல்லாம்
விதிப்பயனினிலுனக் கேதுமகிமை சொல்லாய்
பூதபாதகர் நீயே பெண்பதல்லால்
மற்றொருதெய்வமுண்டோ மகிமைக் கிதழகல்ல
(எதம்மா)

தந்தையைக் கொன்று தன்றாயைப் புணர்ந்த ஒரு
சண்டாளனுக்குங் கூட முத்தி அன்பாய்
கொடுத்திருந்தாயென் கன்னைத்தாயும் நீ
சற்றுமறியாயோ சகத்தில்

எந்தக்குற்றம் யான் செய்தேனென்னை யாள்வதோ தொல்லை
ஏழைகளைக் காவாமலிருக்காதேயா இல்லை
சிந்தை மகிழ்ந்துன்மேலெரிந்தேனே பருங்கல்லே
தேவியுன் சிரந்தின்மேற் பதியவைத்தேனேயில்லை
(ஏதம்மா)

அன்னையே முத்துசப்பனைத்தடிமையெனவே
பூங்குதலை பொங்கும் மிகமிக
மனமோகமாய் பாசபோர்க்காளின்கண்ணே அபகீர்த்தி
மகிமை யெய்யுத் துலக்கும்
கனமாயிகழ்பவரை உயர்த்துவதும் அடியார்
களைத்தாழ்த்துவதுந் தர்ம சாஸ்திர முறைப்படியா
உனது பக்தனன்றியா னென்ன அசற்குடியா
உறவிற்கென்றுற் பமெனப்பது படியா
(ஏதம்மா)

முருகர் பேரில் பதங்கள்.

18 இராகம் தேசிகதோடி ஆதி தாளம்,

(மணைதகோர்க்கி) பல்லவி,

கந்தஸ்வாமியைச் சிந்தை செய்குவாயே

அநுபல்லவி.

எந்தன் மடநெஞ்சே ஈசன் கோத்திரஞ்சேர்
(கந்த)

சரணங்கள்.

அனுதினம் பலகன்மம் அத்தனையும் விக்ஞனமம்
அதிலென்னகாண் அடைந்தாய் ஜன்மம்
அன்னியபுமானுன் அறிவிப்படிப்போ மோ
அவ்வெபாழுதாகிவார் களைங்கழிக்திடலாமோ
(கந்த)

காதுபுனைக்கோதுக் காங்கள் மிகப்புண்ணு
களைவதிலெங்கள்டைய் கோதை
மேற்சரமும் பாவமு பெய்சிப் பாதிக்குதல்லாம்
முக்தி பெறத்தா முக்தி பெற்றுமேவர் சொல்லாய்

(தக்க)

உற்றார் சதிரா பெற்றார் சகோதர
உடற்சகமேபோ பொருட்சதிரம்
வெற்றிபெறந்தேவ [illegible] காரன்
முத்துகப்பன் [illegible] சென்னையன்

(தக்க)

திருமுருகர் முன்னிலையில்

19 இராகம்காம்போதி சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

[illegible] கருவாரே

அநுபல்லவி.

ஆழ நெஞ்சுடல் [illegible] தகப்புகழ் [illegible] பாதாரவிந்த
வாழ [illegible] கேச நேசனே
வேடமுதனைங் காணக்கனசனே

([illegible])

சரணங்கள்.

சேர தவிக்குதா ஞானா [illegible]
சோம்பலேது நேறு தயுதா
காதினிலெங் சொற்கேளா கேனே
காணக் குறவள்ளி களைபணைவரா
காக்குகிறேன் படைக்கவேல்பால் [illegible]

([illegible])

உன் றெண்டன்பர் வள்ளா ஆபரெனக்கேந்தகல்
உன் புகழ்க்குவளர [illegible]
வன் பண்டைவிர [illegible] வாதிவாற்ற

வந்தருள உண்மைமைத்தேனா மல்லா
வாரீனுர் புகழ் பெருமானேவேலவா
(ஏழை)

மயில்வாகனா வேலவா ஆறுமுக பாலகா
வாழ்முந்து சப்பநுக்கநுடலா
தாமரைக்குருவாய்மை பாலா குறைவ
சரவண பவ குகனே வடிவேலா
சண்முகா நிரஞ்சனா பரிபாலா
(ஏழை)

20. இராகம் ஆரபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முருகா உன்மேலும் உருகாதிருப்பேனா
மொழிவாயென் ஆறுமுகவா

அநுபல்லவி.

குருநாதனே சிவ கிரிவாழ் குகனே மால்
மருகா மெழிற்பன் னிருபா துடையாய்
(முருகா)

சரணங்கள்.

செய்ந்நன்றி யறியார் தம்பால் மன்னும் மறுதிமே
ஆரியகிரணமும் திருப்பு பெருகு மே
நல் லும்மாமும் செய்யத்தகு மே
புன்வினைக்கரு மிறை கொள்ளாதருகு மே
(முருகா)

வானராஜன் மகள் தெய்வ நாயகி பேரன்
மலைமேல் தாய்க்கோலத்தில் நின்றந்தாத நீயும் மா
கிரிமையுடைய குறப் அதனால் நின்மேல் பிரத்
தெஞ்சித்து மிலைக்கலாச்சதே தா யின்னோரம்
(முருகா)

தாய்சலித்தாற்பிள்ளைக்கு ஏதுதாரம்
தாசன்முத்துசுப்பன் நின்பரிவானேன்
நோய்கொளத் தகுதியோ கால் ஆலவாயின்னோரம்
நலஞ்சிவகிரி வளர் பவனின்குமார

(முருகா)

21 இராகம் உசேனி ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

குருபர சரவண பவ அருள் குகனே சண்முகனே

அநுபல்லவி.

வர்மிகுஞ்சிவ கிரிவளர் வீரா முருகேசா
சுரவர அர ஹரமுகன் துணைவா தொண்டர் நேசா

(குருபர)

சரணங்கள்.

பந்தநாசனே பாவமோசனே பக்தப்பிரிய தாதா
சுந்தரனாள் ஆலவாய் இந்திரனின் வள்ளிமணவாளா

(குருபர)

பன்னிரண்டு கண்ணிருந்தும் ஒருகண் பாராத தென்ன செயலோ
உன்னிருதாட்டுணை என்னவென்று தன்பா லன்னையுமப்பன் அறியாயோ

(குருபர)

செப்புவியும் புகழ் சபைமேவும் இறைவா பாலிலேலா
அப்பனே முத்துசுப்பன் தமிழ்மெச்சும் ஆறுமுகவடி வேலா

(குருபர)

22 இராகம் பரசு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்மேலிந்தவிதம் ஏதோ ஊடலும்
இரும்போ உனக்கோ அல்லால்
விளையாட்டிதுதானோ சொல்லாய்

(என்மேல்)

அநுபல்லவி.

தென்பசூஞ்சிதனை மிக்ககுணங்களை
நன்மையுடையவரின் நற்றலஞ்சிவகிரி

[illegible]ர் வாசா, [illegible] ... [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

(என்மேல்)

சரணங்கள்.

துய்யவிராமே [illegible] ... சேர்பிறவிக் கினைய
[illegible] ... [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible] இச்
[illegible] ... [illegible]

(என்மேல்)

பிரபஞ்சக் கினைமைந்த ஐந்து புலன்களுக் கிரங்கு
[illegible] ... [illegible]
குருமணிக் கருள் செய்து [illegible]
கொடுக்க [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

(என்மேல்)

எப்பிழை செய்தாலும் [illegible] ... [illegible]
செப்பிடில் [illegible] ... [illegible]
அப்புறக் கன்னி முத்து சுப்பன் [illegible]
ஆனந்தம் [illegible] ... [illegible]
அ[illegible] ... [illegible], அரு
ணையா முருகையா இன்னம்

(என்மேல்)

21. (குருக்குத்துறை) முருகர் (சிங்காரப்பத்தியம்.)

(இராகம் ஆனந்தபைரவி.)

பொன்மேவு [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

பூத்தொடு [illegible] மாக்கத்தாப்பவன்னி
பத்திரிகை [illegible] ஜெகமர்
சொன்னமேடையின் குருக்குக்கும் [illegible] ஜெகற்குகமுத்து
[illegible] ஜெபரமுடைய [illegible]
[illegible]
இருமேட்டையராவக்க [illegible]

தன்மையுடன் [illegible] [illegible]
சந்ததம் [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஊசல்

௨௫. (இராகம் சங்கராபரணம்)

[illegible]
[illegible]
இகமுதலே [illegible]
இசைக்கும் [illegible]
[illegible] தன்பருள்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௬. (இதுவுமது)

[illegible]
[illegible]
[illegible] முத்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

…பொருட்சிறப்புக் கீர்த்தி.

27. (இராகம் [illegible]; தாளம் சாப்பு)

பல்லவி.

[illegible]
[illegible]

அநுபல்லவி.

குணமுடை [illegible]
குவலய [illegible]
[illegible]
[illegible]
(பல்லவி)

சரணங்கள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
மனமகிழ்ச்சி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(பல்லவி)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓமவிரத மகாதிபாய் விள்ளும்
ஒவ்வொரு நற்கள் மங்கைநல்லும்
சாமியாயிருந்திப்பற்றுந் திசைகொள்ளும்
கருணாநிதிற்றுணை காக்குந் தயாபுள்ள
(பணமே.)

ஆக்கமுங் காக்கவு மாகின்ற பதனிலே
அந்தத் தெய்வமுங் கொண்டாடுவோம் புவிமேலே
ஏற்றுத் துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பாலனம் போலே
இயற்றுமுனைப்புகழ்வே னெங்கமென்னிலன்பாலே
மீனாறுவ்மதியமதையுன்மருத்தும் நித்தம் மதிய,
பானமுதற்கொடி தானறுகளிலே மாற்றி; விழுக்கி, தாழ்க்கி,
பாவிகளைக்கெடுத் திடுவாய் குகன்பதம்
பணிந்திடும் முத்து சுப்பன் றமிழ்ப்பதங்
மேவியுரைத்திடு அடியார் கூறுக்கிதம்
விரும்பி இசைய மென்னும் தரும், நிதம்
(பணமே.)

(சிவகிரி முருகர்பேரில் சிருங்கார ரஸத்துறைப்பதங்கள்)

ஸகி தலைவனுக்கு விரகங்கொண்ட தலைவியைக்காட்டி நேரம்படி எடுத்துக்கூறல்.

௨௯. (இராகம் சாவேரி தாளம் சாப்பு)

பல்லவி.

மையைப இவளை இப் பொழுது கூடிச்
சுகிக்கிறதைப் பதி வாராய்

அநுபல்லவி.

உலை செய்தகளிவளோ உன்மேலதிககாதல்
துரையெயலாம் புகழ்சிவகிரிவளர் கந்தஸாமி

(மையை.)

சரணங்கள்.

அல்லிலுங் குழல் வில்லிலும் நுதல்
நல்லமுகம் நிகர் சொல்லினாள் கண்கள்
கொல்லும் விடக்கன்னி வில்லினுங் குணத்தின
முல்லை நிகர் ஒளிர் பல்லினாள் இவள்
பல்லழகு [illegible] பார்ப்பது போல
புல்லக்கின் முக்கம் பொருந்து [illegible]
சொல் அமுதக் கொண்ட சோதி மின்னல் [illegible]
தோகை [illegible] வந்தாள் சகிக்கிலேயாய் [illegible]

(துரையே)

மைப்பொதிடியின் முக சந்திரனைப் பார்
துந்தி நின்றும் [illegible] வந்தகாம் [illegible]
பந்தியெனும் பன கந்தனை [illegible]
தந்திரமாகவி [illegible] நான் முதல்
சொந்தமாக [illegible] [illegible] நல்ல
விந்தையாய் [illegible] [illegible]
மந்தாரந்தானோ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

(துரையே)

[illegible] [illegible]
[illegible] இவள்
[illegible] புரியாக்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
பூமி புகழ் [illegible] சுப்பன் பதம் [illegible]
பொழுது [illegible] [illegible]

(துரையே)

இதுவுமது 29. (இராகம் கமாஸ் தோடி ஏகதாளம்)

பல்லவி.

[illegible]
[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

([illegible])

சரணங்கள்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

([illegible])

மெய்த்தவும் உன்றுடை [illegible] னித்திருமாத்தில்
[illegible]த்திடவே [illegible]
[illegible] உன்னை [illegible] தாயில்
[illegible]கட்டிவந்த [illegible] பாத்திரம்
முத்துசுப்பன் [illegible] பாதப்பதினை
[illegible]
[illegible], [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மயில்
([illegible])

(சோதி தலைவனது விரகதாபத்தை தலைவிக்குத் தெரிவித்துச்)
சேரும்படி சொல்லுதல்

30. (இராகம் கல்யாணி தாளம் ஆதி.)

பல்லவி:

வந்திடுமே வந்திடுமே வந்திடுமே மயிலே,
[illegible]; [illegible], [illegible], [illegible].

அநுபல்லவி.

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
(வந்திடுமே)

சரணங்கள்.

[illegible] [illegible] குழலி [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
(வந்திடுமே)

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
(வந்திடுமே)

சித்தஜனென வேலரு பத்தில் சிறந்துங் கல்
வித்திதாபிறனி உத்ச பர்த்தனடியோ பாமேன
பக்தன் முத்துசுப்பைய தந்தைக் கல்யாணராம
க்ருதிநிரைக்கமுகிழ் கீர்த்தனருள் ஷண்முகன்
(கஞ்சியே)

(தலைவி நாயகனிடத்திற் அனுபவித்த முந்திய சுகானுபவ ரஸத்தை நினைந்து சகியினிடஞ்சொல்லி யுருகுதல்.)

31. (இராகம் ஆனந்தபைரவி. சாப்பு தாளம்.)

பல்லவி.

மாரன் லீலைகள் செய்து மருவி யென்னை யணைந்த
ஸ்வாமி வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

பரம குருநாதன் பார்வதி யருள் பாலன்
தாரணிபுகழுஞ் சிவ கிரி வளர்வடிவேலன்
(மாரன்லீலை)

சரணங்கள்.

மந்த்ரமாலிகை ஷடாக்ஷ மந்த்ரமேனியில் மிக
நன்மிகுமா யுடக் கார்ந்துதங், மானே
மலர்களை நிரந்தவர் மேமாவிலிருந்திமே
ம்லிப்பநிருவிரும் சேர்க்கதும்
குன்று கந்திகில் கலந்து பன்னீர்
தப்பங்கள் தழுவி சாந்தமும்
சுந்தரமின்ச் சவ்வாது திலகமுங்
கலவைபுனைக் தோய்ந்ததும்
மின்சுகலி படிக்கு அருள் கடந்து, இதன்குறித்து
கொஞ்சியிருந்ததை என்சொல்வேனடி
வஞ்சியே இனி என்செய்வேனடி.

(மாரன்லீலை)

(ஆலிங்கனம் திரு — நாலும் முறையிற் செய்
தனைத்து முத்தமும் — லாத்தியே கடந்து
அமுத இலையுமிக் — கினது கனப்பிருக்
குளங்களை மிக — வாழ்த்தியே
மேலும் விதவித — லீலைகள் செய்து
மென்னுடையிற்றுடையேற்றியே — கை
விரல்பற்றித் தமதன் — பரமகிற்குடைந்து)
மெய்ந்நகக்காரம் — பாத்தியே (புணர்ந்து)
வெளியின் விருப்பமேனோ, நானோ நானோ, வருமேவினோ, என்று
வேல்விழி நயகுண — லெங்கேபோய் மதி
நாளுநாளாக்கே — காலமா விதி.

(சாரல)

கண்கள் கண்ணி யென் — மனம் உருகுதே
இன்று மதன்கணை — பூட்டுறான் ஐயோ
இரும்பு தான் கொலல் — விதம் முக்கருப்
பிருந்தலே வளைக் — காட்டுறான்
தன்னுடன் வந்த — வெண்மதியுஞ் செங்
கனற் கணங்களைக் — காட்டுறான்
சகிக்கொணாத — தபமேலே பிளந்
சமீரனாலும் — வாட்டுறான்
உன்னுடன் சேர்ந்தேன், சுகந்தேன், இசைந்தே,
புண்ணியப் பன் — பின்னும் தடம்பிடுறால்
வன்னமயிலே — வண்ணமாகினேன்

(சாரல)

ஊடலிற்பிணங்கியதலைவனைத்தலைவி சாந்தஞ்செய்துசேரவிரும்புதல்

32 (இராகம் நாயகி ஆதி தாளம்)

பல்லவி.

சாமி — கோபமா — விளையாட்டினிற்
றள்ளினால் — மனஸ்தாபமா

அநுபல்லவி

பூமி புகழுந் திவ்ய [illegible]
புகழ் சிவசிவ [illegible] (ஸாமி)

சரணங்கள்

கள்ளர் [illegible] உனைக்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
உள்ள [illegible]
[illegible]
என்ற [illegible]
என் பிழை பொறுத்துக் [illegible]
(ஸாமி)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(ஸாமி)

அன்பர்கள் [illegible]
[illegible] முற்றும்
[illegible]
[illegible]
செப்ப [illegible]
[illegible] காக்கவே உனைக்

குறிஞ்சிக்கிறை எல்லாமுடையார் முத்தப்பன்
கூறுப்பதப்படிபெறன் வாறும் நேரம் போர்சுமேதே

(வைரமி)

ஊடலிற்பிணங்கிப்புறங்காட்டி ஒதுங்கி யிருக்கின்ற தலைவியைத்
தலைவன் சாந்தஞ்செய்து சேர்ப்பிக்குதல்.

[illegible]. இராகம் பைரவி (சாப்புதாளம்)

பல்லவி.

திருப்பியெருமுகக் [illegible] நாராய் கண்ணாடி நீ—
ர்பயமுச்சிதன்னாநல் வாராய்

அநுபல்லவி

கருப்பாவதொப்பலர் சோலைச் சிலையிவாழ்
கருப்பேதையருளங் கந்தருபகனென்பாற் (திரு

சரணங்கள்.

செந்தங்குதலை [illegible] யாமேன், பன்மதநேவியேன்
செவந்சாந்தியநிக்குமேர் காதேன் : உன்மேனியன்ன
[illegible] யிமென் ஞானி, அடிபுன்மேனசம்
[illegible] பாவி
[illegible] ஊற்றிசப்தால் சோகுமோ
[illegible] குத்துபுண்போகுமோ
செந்தசுதுதந்தாறுமே [illegible] செந்திருப்பாகுமோ
[illegible] காழிகை மேய்போருமோ

(திரும்பி)

வழுமில் நீ வர்கால்பாரு கிடேவாய், நானும் வந்தாலே
குலுதுலுக்கித் தொரு செய்திடுவாய், வழுக்கந்தானே
நிலகுப்பெங்க நந்தி தல்லாக்கிதரிவேன். கோபம்பாராட்டி
குலசிசெப்பக்காலின் நறிவேன்.

சலஜவிழிலோசனி சகிப்பேனோ நானே
சதுர்குணபூஷணி தங்கமே செந்தேனே
கலசக்கொங்கையின் முகங் கவிழ்ந்திருப்பானேன்
ஆமர்தலையிலேறிக் கனத்ததோ பட்டாமேனே

(திரும்பி)

குட்டிக்குரங்கெப்ப ட்டாலும், போய்வந்து கூப்
பிட்டிடும்போது இணங்கிகனெருங்காலும், ஆனதால்நீயிம்
மட்டித்தனத்தை விட்டு வாடி வாடுகின்றேனுன்
(கட்டித்தனத்தை என்னை தாடி)
கட்டைத்துளிர்த்துப்பால் கசிந்து வேரோடி,
சமழ்தாமுத்துசுப்பன் பதங்களைப்பாடி
இஷ்டமுடனருகி விருந்துவிளையாடி
இதயங்களிக்கச்செப் பெருந்திருந்திதவாராடி

(திரும்பி)

தலைவி தனது விரகதாபத்தைத் தலைவனுக்குத்தெரிவித்து அழைத்துவர விடுத்ததூதியே, அத்தலைவனுடன் கலந்து காம சுகமனுபவித்து அவசரத்திற்றிரும்பி வருகின்ற வரவைப்பார்த்து சங்கையுற்று தலைவிதூதியினிடம் வினவுதல்.

34. இராகம் சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைத் தூதனுப்பினேன் என்னடி நடந்தது
உள்ள துரைப்பாய் சகியே

அநுபல்லவி.

கன்னற்பெருகிவிளை செங்கோட்குன்றுகள் குழுங்
கவலர், முருசிவ, கிரீவனர், குகனிடம்,
எனதிளர், கலிதலை உரை செய, போடாயில் (உன்னை)

சரணங்கள்.

வாரி முடிக்க குழல் — வரிசை குலைந்ததென்ன
வண்ணக்கோலக் [illegible] — மங்கள் கலைந்ததென்ன
சிவப்புக்கள் தரித்த — திலகம் அழிந்ததென்ன
ஜவ்வாதி [illegible] — [illegible] தென்ன
செப்பவரும் [illegible] — [illegible]
[illegible] செய்கை [illegible]
[illegible] — [illegible] பாவன்
[illegible] (உன்னை)

புத்தப்பு [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] போதே
கொண்ட [illegible]
கொண்ட [illegible] — [illegible] காமீ
குரு குருவென — [illegible]
[illegible] நாயகனிடம் — உன்னை [illegible]

(உன்னை)

[illegible] — [illegible] சொல்லேண்டி
[illegible] — [illegible] செய்வாய் போடி
மனக்களிப்பாக்கும் — [illegible] பதங்கள் பாடி
வசப்படுத்திக்கொண்டாயே — [illegible] டி
வஞ்சகியைப்போலது — [illegible] சாது
கெஞ்சகப்போலே [illegible] — கொஞ்சிப்பேசவிடாது
நினைவழிந்தமையுடன் — [illegible] வருவதே
[illegible] — [illegible] நிடம்

(உன்னை)

சொந்தக்கணவனை கணிக்காது காமமீறி கலவிக்கழைக்கின்ற துணிவுடைச்சோர நாயகனுக்கு அந்நாயகிதனித்துவந்து தடுத்துரை சாற்றல்.

35. இராகம் — தோடி — ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டவனிருக்கின்றான் அண்டையில் திண்ணைக்
கூப்பிடலாகு செய்யலாமோ,

அநுபல்லவி.

கொண்டல் வந்திறங்குஞ்சோலை மண்டி மேதினிவாழ்
குரவினையறிலுயைபான் மகனை ஆள் முகனை. (கொண்ட)

சரணங்கள்.

ஆரிருந்தாலுமென்ன ஏனிங்கு அழைக்கிறீர்
அண்டையில்வந்து தன்னைப்பின்னால் கூரண்டிக்கைப்பிடிக்கிறீர்
சிருடன்குறைகட்சன்போற் கேளிவார்த்தைபடிக்கிறீர்
தெரிந்தாற்கொழுநன்சத்திற்போமா சேமங்கு முடிக்கிறீர்
திடமனப்பசிட்டுமிதன் கோபிகைகளரலூம்
வாயிலடைக்காமற்சொற்றற வழியுள்பார்க்கினாமென்னும்
(கொண்டவ)

வாய்த்தகிறுகாருநாத்தியவள் பப்பாரபக்காரி மல்லி
வாயில்வக்கபடிக்கிரோல் வரிசைபன்னனைம்பார்த்தொல்லிக்
கொத்துவிடுகின்றாளிதன் கூற்றுவனவன் சல்லி
கொல்லுகின்றான் கொள்ளிமாமி சொல்லிநேர் சொல்லுடற்செல்லி
முத்தையப்பா இத்தனைவல்லைதயிலிருக்கும்போதும்
சுற்றிலும்பக்கம் பாரர் தான் பத்தனிளைமேவப்போது (கொண்)

சற்றுபொறுத்திருந்நிடிச் சத்தமுற்றீனு உண்டு
தழுவியவனைத்துறக்கல் சாந்திமேவானதுசண்டு
முற்றுமோட்டங்கினபின் மெல்லெனவழிக்கொண்டு
முருகனான்வருகின்றேன தற்குலினினைமுறண்டு

முத்துக்குப்பன்பணிந்திடும் கர்த்தனின் பிதுபோசியாய்
உற்றகுடிப்பெண்ணலவோ மற்றுகாமனென்னவேசியர்
(கொண்டவன்)

கணிகைமாது, கடன்சொல்லிக்கடன்சொல்லிக் காமரஸ
மனுபவித்துச்சென்ற காதலன் திரும்பவுஞ்சேரவந்தபோது
கண்டித்துரைத்தல்.

36 இராகம், மோகனம். ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கடனுக்கொருத்தி நிதம் உடன்படுவாளோ பிக்
கள்ளத்தனக் கடைமையைக்கட்டும்,

அநுபல்லவி.

படியெல்லாம்புகழ்ந் நிடுஞ்சிவகிரிநகர்
குடியமர்ந்திடுமென்றன் வடிவேலனே யின்முகா (கடனுக்

சரணங்கள்.

காசுமாலை செய்துதருகிறேனென்று சொல்லிக்
கனவிலாவது நினைத்தீரோ, நீர்
நேசமாய்ச் செய்திட்ட பூஷணங்களெல்லாந்தும்
நெகிழ்ந்துபோச்சுதே பார்த்தீரோ சற்றும்
உரோசமில்லையோ அரிச் சந்திரனுக்குமேலே
உண்மையுரைத்தீரென்று நானொப்பன்றெருக்காமேல்
மாசி முதலிவ்வை காசிக்குப்பின்பாலே
வந்தநாள் கணக்கிட்டுத் தந்து போங்களை மேலே
வேசையூர் கட்டினத் தாசை இலஞ்சமா, வருடமா, நிச்சமாய்
பாவை வைத்து நிதந் தருவதாய்ப் பகர்ந்தீர்
லோகியாதிங்கே வெறுங்கையாக் வந்தாற்
(கடனுக்)

அவளை நிரட்டிநேரற் நிவளை புருட்டிதேனுமென்
றந்தப்பேச்சிங்கே செல்லாது ஐயா

சிவனருள்முருகனே! அம்மாவீட்டிலில்லைத்
தெரியாதோ பெண்பாவம் பொல்லாது
நவமன்மதன்போலவே காயிருந்தாலொரு
நாள்விட்டுச்செலவுக் காமோ அதைப்பகரும்
உவலைபெருத்தசப்பா உம்மாலெனக்குவரும்
உதவியிருக்கட்டுமவ் வளவோடொழிந்திரும்
குவலயத்தினிலெங்கும் பேச்சே, ஏச்சே, ஆச்சே
எவர்காதுபினும் மானம்பார்த்து கூவி
இப்போர் புதுமே விது நல்ல ஞோசே

(கடவுக்)

வெருமதிகல்லைக் கருவதாய்ப் பிதற்றிய
வீண்பேச்சைப்போலவே தானோ, சும்மா
நல்சொல்லுமக்குத் தான்முருகய்யா எனக்கென்ன
பொருள்கொட்டிக் கிடக்குதோ பொறுப்பேனோ. (பக்தி
கெழுக்குசப்பஸ்ஸிற் மேல்லைத்த திருவைக்கண்ணே
நின்றோர் புகழுஞ்சிவ கிரிவளர் அருள்வண்ணே
முகம்குறுன்னுடைய முருகா வடிவேலுண்ணே
முப்பாவமைந்த கந்தா பன்னிருபுயத்தின்னே
புகழுமிகவுண்டே பேற்றுமே பூமி, ஸாமி, மாமி
மகளாயினும் சும்மா வருவாளோ செல்லும்
வாசற்படிக்கந்தண்டை பேசும்மா நில்லும், நில்லும்

(கடவுக்)

குலமுறைந்து மகப்பேறுபெற்று சூதகம் கழியாமுன்
தலைவியைச்சேர விரும்பிய தலைவனது நோக்கமறிந்த மாமி
மருகனைத்தடுத்துரைத்தல்

37. இராகம் தஞ்சை ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பிள்ளைத்தாச்சி அப்பா மருமகனே
பிள்ளைத்தாச்சி ஐயா

அநுபல்லவி.

வள்ளிலீலாமயில் வாகனா முருகய்யா
கிள்ளைவளருந்தில கிரிவாழ்பன்னிருகையா
(பிள்ளை)

சரணங்கள்.

இச்சைகொண்டிவர்நீர் சுற்றி வருகிறீரே
இவளை மருவுங்காலமிது தானோ புகலீரே
பச்சைப்புடம்பலவோ தாங்குமோ பாரும் நீரே
பாவாடைக்கொடாவிலையே நீண்டலென்றறிவீரே
விச்சை விச்சலந்து கச்சபன்னுகிறீர்
வேண்டாமென்றால் விபரீதமென்னுகிறீர்
(பிள்ளை)

பிள்ளை பாலருந்தி வெறுத்தவைக்கப் பலமில்லையே
பேசவும்விடமெத்தும் கூசுதென்ன தொல்லையே
உள்ளாயுன்னேர்ந்து பெண்ணுடம்பாகவில்லையே
உமது மாமனையொத்தீர் ஓங்காரஞ்சல்லையே
அள்ளுமேடா இவளுக்கு நீ பார்த்தின் வெள்ளம்
ஆக்கப்பொறுத்த உமக்காறப்பொறுமோதா உள்ளும்
(பிள்ளை)

பத்துமாதத்தக்கற்பிணியாயிருக்கும் போதும்
பகலிரவாய் மயக்கிக் கசக்கிவிரிந்தமாது
பெற்றுப்பிழைத்ததி சிபெரிதென்றிருக்கும் போதும்
பின்னுமந்தோத்தரிக்கிறீர் பெண்ணே யாமோ இதும்
முத்துசுப்பையன் பதத்தைப்படிக்கட்டும்
முப்பது நாட்கலைக்கும் கழிக்கட்டும்
(பிள்ளை)

மங்கைப்பருவமடைந்த தலைமாது தனக்குரிய
வயம்பின்னிருமும் மடமையினால் மிஞ்சிநடக்
கின்றதில்லையை அறிந்து நன்றாய் மகளைக்கண்டித்து
ஒழுக்கமுறைகூறல்

38. குருக்குத்துறை இராகம் சௌராஷ்டிரம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எந்நாளும் சொன்னாலும் சற்று [illegible]
[illegible] மகளே [illegible]

அநுபல்லவி.

கர்த்தன் குருக்குத்துறைக் கந்தகுமாரர் பெற்ற
புத்திரியே [illegible] போதனை தெரிந்து [illegible]

சரணங்கள்.

வீட்டில் வேலைகள் செய்ய சட்டம் போடுறும்
வெளியில் வம்பளப்பவர் கூட்டத்தில் கூடுறும்
பாட்டிக்குத் தக [illegible] தங்கை [illegible]
படபடப்பாய் [illegible] எதிர்த்துப் பேசாதேயும்
வேட்டி [illegible] வேண்டாமது ஆரம்பம்
விபரீத வார்த்தைகட்கு வேண்டாம் போக்கியம்
நாட்டுப்பெண்களைப் போல நடப்பதல்லவே [illegible]
நான் சொல்லக்கேள் [illegible] [illegible]

(எத்தனை)

உற்ற கணவர் தம் திட்டவினை [illegible]
உதட்டுக்கு [illegible] [illegible]
பெற்றவர்க்கு [illegible] பெண்ணுக்கு [illegible]
பிறர் [illegible] செய்யும் பெருந்[illegible]
மற்றும் [illegible] [illegible]
வசனம் பொறை அடக்கம் வாய்மை [illegible]
குற்றமிக்காய [illegible] [illegible]
கு[illegible] பெண்கட் [illegible]

(எத்தனை)

அழைப்புப் [illegible] [illegible]
அடக்[illegible] [illegible]
இழைப்ப[illegible] [illegible]
இழி[illegible] [illegible]

குடித்திருக்கிற — கோட்டிக்காய்ப் போலே
குன்றச்சுமைக்கிடந்தேதா — நீ பிறவாத தானே
சலிக்கும்பிராப் வாழ்வில் — பிறந்தமட்டுமென்பாலே
[illegible] தன் குல — மொழிங்குமென்றுமென் மேலே

(எத்தனை)

ஒப்பிறைத் தப்பிடாடி — முகத்திலில் விழியாதே
[illegible] கிழித்திட உடுத்திய — [illegible]த்துக்கொண்டாற்றிதே
சேடுகின்றபுல் பதி — கெடுமென்பர்டி பேதே
திருச்சிறைச்சியாக — உனக்கிவ்வளவொன்றுந்தே
சாமி முத்துசுப்பன் — பாடுந் தமிழின் நீதி
கன்குணமாக்கும் சில — பெண்கள் போலவப்பாதி
[illegible] — [illegible] நம் ஜாதி
[illegible] — [illegible] வியாதி

(எத்தனை)

பெற்றோரால் திடப்பட்ட வரன் பார்த்து மணம்பொருந்தா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குல [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

31. இராகம் அடாணா ரூபகதாளம்

பல்லவி.

[illegible] (எத்த)
[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(பெருத்தத்)

சரணங்கள்

கொங்கை திரண்டு குலுங்கிடுங் காலையிலென் மீது, கணவர்க்குக்
அத்திமா ராசையால் வார்த்தையுமே கிடையாது
வங்கணத்தைக்கு மென்றாலே காணப்படாது என்மேல்
பச்சினி மார்க்குயிர் வைச்சிருக்க மனமேது

சங்கடமானதி தெல்லாஞ் சகியாது
தன்ம தெய்வத்தையே தஞ்சமென்றெப்போதும்
என்குறைசொல்லிப் பணிதரப்பாது
இப்படி நெடுநாட் சென்றதன் மீது

எனதற், புதாற், றவற், பயனப், பொழுதிற், பனிவாய்
இரவித், புயனுற், றினிமழை, பொழிதர, கணவனி, லுறவே
அருகிற் செனு, மென்னை நட்பொடு, புணர்தர அது குலதரமே

(மெத்த)

என்றன் பருவங் கழிந்தபின் என் அதிர்ஷ்டத்தால், அவசத்
இப்படிப் பொட்டல் வந்துற்ற களிபோனுதித்தாள்
சந்திரரேகையாம் பேருக் கிசைந்தெழி லுற்றாள் அவள்
சற்கரை வட்டுங்க சக்குப்படி இன்சொற் கற்றாள்

தந்தம் விழுந்தமு ளைக்கும் பருவத்தாள்
தன்னை எவ்வாறும யக்கினளே எந்தால்
ஐந்தடி வைக்குமுன் கொஞ்சிடும் பாதத்தா
ளவளெப்படி நடப்பாளோ மெத்த

அதிகக், கனலைப், பனகக், கவிலைச், சுடுமத், தகையக்
கொடுமைச், சுரமத், தலமதை, புறவதில், மனமது, கருகும்
நடையுற்றிடும், வழிமத்தியி, லளவறு, தனிதீயர். பெருகும்

(மெத்த)

குற்றமிதன்ன மறைக்க வென் றெல்லைக்காமே, உற்றார்
கொஞ்சமென்றால் மிக மிஞ்சவே பேசமிவ்வூரே
சுற்றி வளர்ந்து போய்க்கூட்ட வந்தாலுமென் சிமே, இனித்
தொட்டவனைத் தாலி கட்டிடவோ ரெவர் நேமே

உற்றபவி சுளார் கேட்டு கதைப்பாரே
ஓதுவதென் அவட் குகர்த்தீஷல்லோ
முற்றுமினிக்கிறி மேயத்தறுபாருகரோ
முத்துசப்பன் றமிழ் வைத்தாலம்பரோ
முருகக், கடவுட், சுகமுற், நவலீக், ...த், தழுவிப்
புணரப், பெறுதற், சரி, சரி, மகவுசு... விட, வாழி
அணைத்தின, புனல்மற்றினி, அந்தகுல, ... நால், ...
(மெத்த)

தன்னைச்சேரவிரும்பிய தலைவியின் தேக நட்பத்தையும் தன்னுடைய தொழிலின் வல்லபத்தையும் வியந்து தலைவன் மறுத்துரைத்தல்.

40. இராகம் தஜேசு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மருவவந்தழைக்கின்றாய் பருவமாமிலே என்றன்
மனம்பதருதே குயிலே

அநுபல்லவி.

கரை புகழுங்குருக்குத் துறைவளர் குகவீரன்
சால லீலைகள் செய்யத் தாங்குமோ உன்சரீரம் (மருவ)

சரணங்கள்.

மதிபந்து தர்தனைப வந்தனதனவிடையும்
வளைகாதுகளின் பானல் வார்த்தை சொல்கண்கடையும்
துதியரம்பை கனிக ராமெனச்சொல்தொடையும்
சொருகுதாவென்றால் தேகந்தொடப்பெறுமோ தொடையும்
குதுஹலமாயுனைக் கூடவென்றாற்பயம்
கொள்ளுதெதன் மன மென்னவிள்ளுவேனிச்சமயம்
(மருவ)

போதென அதிமார்த்தவமாம் உன்தேகம்
பூவையே யென்பார் காமதந்திரதொழில்களனேகம்
எத்தப்பேர்றுக்கர் தென்ன சந்தேகம்

என் மனமென்னுடைய நச்சென்னை [illegible] காமகம்
ஆதலாலுன்னிடம் [illegible] சுகமென்னப் பொருந்தும்
ஆகிலுந் தும்பமாக [illegible] விருந்தும்

(மருவ)

வளப்பமிகுந்தவடான் [illegible] திருப்பாரேபோம்
பால்முத்து சுப்பையன் பதந்தனை நீ கேள்ப்போம்
மயப்பற்றுடனே இசைபோ [illegible] படைத்தே சேர்ந்தோம்
மகிழ்வாய்ச்சேரம் போக்கினால் [illegible] மதிப்பதை நீக்கேப்போம்
நினைப்பின்பாற் கிரங்க [illegible] இன்னாருமே சொல்லு
நிறுத்திக்கிடமோதுமே [illegible] சகோதராசாரிகல்லு

(மருவ)

விரகமிஞ்சிய தலைவி தன் தேக நட்பத்திற்கஞ்சி மனத்துணை
தந்த தலைவனைத் திரும்ப வரும்படி விரும்புதல்.

இராகம் ஸ்ரீகல்யாணி மிசிரசாப்புதாளம்

பல்லவி.

மையல் சகிப்பேன் [illegible] சொன்னருள் [illegible]
வல்லமை பாருந்தே [illegible] சுகருள் பாரும்

அனுபல்லவி.

நயம் பெறுமென் கிளைய [illegible] மாசிக்ககனமேலா [illegible]
உயர் குருகுருக்குணமாவார் [illegible] ஐயாவடிமேலன்றே (மையல்)

சரணங்கள்.

பதுமினி பெண்ணுஞ்சாதிப் [illegible] பருவப்பெண்களைக் கண்டு [illegible]
பார்த்திருப்ப தில்லையோ [illegible] யிபல் [illegible]
அதிமிருதுவான தேகம் அனந்தாதிலன் [illegible] வேன்
றையக்கொண்டபிறது [illegible] கண்டீரு
மதுகாமோடேனும் [illegible] மாறி [illegible] சேர்ந்தாலும்
பலபேரும் படங்களைக்கண்டே [illegible] பொருக்க [illegible]
இதுவென வென்றே [illegible] செல்வியந்தானாலும்
முத்தையர் கவிக்கிணங்கு [illegible] பெண்ணேமானும் (மையல்)

கன்னல் ருசிக்குமோ தொட்டாற் கசங்குமோ வென்றெண்ணிக்
கண்ணாற் பார்த்திருந்தால் ருசியாமோ
தன்னிருகரத்தெடுத்திரசம் பிழிந்துண்டாற்
றானே ருசிக்கும் தப்பியாமோ
இன்னவனை யென்னை எழில்மிகுந்தவனென்று
எதிர்நோக்கிப்பற்பல எண்ணங்கொள்ளாமல் நின்று
பன்னகக்குறிமுதற் பன்முறைசெய்து நன்று
பணிசுவைத்துப்பார்த்து பாரும் சுகத்தையின்று

(மையல்)

பருத்ததினாலென்ன ஒதிய மரமையோ
பந்தலுக்கொரு காலாமோ
கருத்தினுங்கலவிக் குதர்க்கமென்றெண்ணினீர்
கடுகு சிறுத்தாற்காரம் போமோ
உசத்துப்யாசலனைமூடு சுப்பன்பதம்
உளமகிழ் வுறப்படுத்துமை வசஞ்செய்வெனிதம்
இரத்தையெல்லாமின்று பார்ப்போமிது சபதம்
சேரவாரும் வாரும் ஆறுமுகவா நிதம்

(மையல்)

மாதவிடாய்க்கொண்ட தலைவி அச்சமயம் தன்னைமருவவிரும்பிய தலைவனுக்கு மறுத்துரைத்தல்.

42. இராகம் ஆரபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனை மூரண்டேன் விலக் கத்தில்விரும்புநீர் சற்றே
எட்டிநின்று பேசும் காணும்

அனுபல்லவி,

கத்துதிரைக்கடல் சூழ்புவி தனிற்புகழுங்குருக்
குத்துகைக்கருக்கன் புற்ற அருமைக்குணமே

(இத்தனை)

சரணங்கள்.

சுருக்கமானதைத் தொடலாகாதெனப் பெரியோர் மிகச்
சொல்லவுங் கேட்டிருப்ப தில்லையோ அது
பாதகமென்பது மறியாததேது நான் சொல்லச்சொல்லப்
பக்கல் நெருங்கிநீரென்ன தொல்லையோ இதில்

ஒதுமருவுறுப்புத்தானுமக்கு வாராதிதமோ
உற்றிடுங்காமிதுட்க்கது சுற்றுந்தோன்றாததாமோ
மேதினியிற்பெரிது விடியாததேது ஆத்திரமேமோ
வெள்ளாங்கிளாற்று நீரையுமள்ளிடுமென் றெண்ணினதாமோ

(இத்தனை)

முந்திய முழுக்கிலுநற் றொந்தரைக்காக யிணங்கி
முந்திவிரித்ததே விந்தையே, ஐயோ
அந்தச்செய்கையில் நமக்கு வந்த அவமானம்போதும்
அதுசொல்லொணாத பெரு நிந்தையே அன்று
கந்தமூறு சந்தனமோ உமக்குத்தான் ரஞ்சவில்லை
காண்வெம்பணிக் கைவைத்த ஆனன்ஙமூவர்மேல்
இந்தச்செய்கையிலுமைக் கண்டிந்தவூர் மூலைக்கு மூலை
எங்குமிதுவே பேச்சிந்தச் சங்கதி தெரியாமலே

(இத்தனை)

நித்தமும்புணர்ந்தொரு மாதத்தில்மூன்று நாள்மட்டும்
நீங்கியிருக்கவும் மனங் காங்குறீர் அந்த
மூத்தினங்களிற் கூடா சித்தினமின்றேறுமீ சரி
முன்னீர் கூட்டங்குஞ் சிந்தேருடைக்கேதுகுறீர்

அத்தை தமக்கினை யின்றுக ழித்து நாளைக்காகட்டும்
ஆயிரந்தரமானாலும் பிணங்கிடேன் சுகங்கூட்டும்
முத்துசுப்பன்றமிழ் போல் விளிப்புறு மகிமைகிட்டும்
முட்டப்பிடிக்குஞ் சுபாவம் விட்டிடுமென்று கும்பிட்டும்

(இத்தனை)

வேசியிருவரில் ஒருத்தி வசத்திருக்கின்ற தலைவனது சிநேகானுபவத்தை விரும்பும் மற்றொருத்தியைக் குறித்துப் பொறாமை கொண்ட முன்னவள் பலவிடங்களிலும் நிந்திப்பது பற்றி பின்னவள் அயல்வீட்டுக்காரியிடம் ஆவலாதி சொல்லுதல்.

43. இராகம் காம்போதி சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அல்லும் பகலுமென்னைச் சொல்லாததெல்லாஞ் சொல்லி
அவளென்னைச் சருவளடி ? அக்கக்கா

அனுபல்லவி.

மல்லிகையும் பேட்டியிலார் நெல்வேலிதனில் நீண்ட
பல்லவிராகி மகள் சல்லி செல்லி யென்பவள் (அல்லு)

உழக்குத் தவிட்டுக்கும் குழுகொய்க்கும் கல்லுக்குத்தி
ஊருக்களைந்ததும் கறியாதோ நிதம்
விழக்கடாய்க் கீரவிற்றுவயிறு வளர்த்தவட்கு
வாழ்வெல்லாம் முன் பின் தெரியாதோ, அருள்
செழிக்கும் குருக்குத்துறைச் செல்வருடைய நேசம்
சிறிதடைந்ததில் விந்தப் பெரியதனம் விசேஷம்
வழுத்துவதேன் பொறுமை எனக்குண் டோலவலேசம்
வைப்பள் நிக்குலமினை யாடியே பாவன் ரோசம்
வாருலகிற் பொது மாதர்க்கெவர் சேர்ந்திடார், அந்தோ, கந்தன்
வள்ளலிலஞ்சிபதிற் றன்னரும் விருப்பினர்க்
குன்னொருத்தியான் உள்ளதில்லை தினம்

(அல்லும்)

அல்வாக்குத் தலைந்தவள் அரையிலுடுக்கச் சல்லை
அல்லங்காரச் சேலை யென்றுந்தோள் உள்ளாளோ, அற்ப
செல்லமுற்றுக் குடை கள்ளிராவும் பிடித்துத்
திரிவன் பரம் அதுபோல் விருந்தோலா

நல்விதியுளதானால் நமக்குக்குக சிநேக
நலங்கிடைக்குமவன்மேற் பலிபார்க்கறி போகம்
சொல்புவியிலவனுக் கன்புளர்க ளேனைக்க
தொல்வாசியம்பர்களி லிவ்வூரும் ஒருத்தியாரும்
சூர்ய, னுக்கெதிர், மடிக்குவேலைத் தருவாம், அழிவியால், மதுமாய்த்
துடிக்குடல் வேலை அடிக்கடி வா—
மடிக்கடி விட்டித் தடிக்குப்பச்கிரிடப்

(அல்லாய்).

செந்தமிழ்க் கவிமுத்துக் கப்பான் காவிக்கப்படுதிற்
சிந்தை பொருந்தும் நல்லிவயன், என்மேல்
அந்தரங்கப்பிரியன் மந்தராசகிங்காமர்
ஆறுமுகவன் சாக்கேயன் எந்தம்

கந்தனா தன்னைக்கூடிக் கலந்திட மென்னிஷ்டம்
காலனுகூலமும் மேலனும் அதிகன்ன கிரிஷ்டம்
அந்தச்செய்கை மட்டுந் தெரிந்தாலென்ன கஷ்டம்
அசாத்தாவிடந் தேகல் தேற்றிரவில் விதிக்ககஷ்டம்

அந்தையும்பொரு, ளுங்களோர் பவர் சீர், ஆமீர், கடுஞ்
அந்த கபினூர்கு வாந்தனில் வைத்து
குந்தவத்தினிடம் நன்றனைக்குறித்து [அல்லா]

காதல் தந்து காமசுகமனுபவித்துச்சென்ற காதலன் திரும்பவும் தன்னைச்சேராதிருப்பதுபற்றி தன்பொருட்டவன் நினைப்பின்னபடி யென்பதுணர்ந்து வர சகியிடஞ்சொல்லிவிடுதல்.

44. இராகஞ் செஞ்சுருட்டி.

பல்லவி.

அந்தரங்கம் இந்தவிதமென்றறிகிலேனடி மானே

அனுபல்லவி.

சிந்திதம் யாவுந் தந்துதவுஞ்
செந்திலண்பதி வாவர் இந்த

சுந்தரமந்த காஸர்
தொண்டர் நேசர்
முரு கேசர் (அந்த)

சரணங்கள்.

கனிவுடனென்னைத் தழுவியிருந்த
காதலை மற ந்தாரோ எனை
அனவரதமுங் கைவிடேனென்ற
அம்மொழியுந் துறந்தாரோ.
வினையுங் கெடுதி யதனலென் மேல்
விபரீதம் நினைந்தாரோ, யார்
மித்திரபேதஞ் செய்தாரோ
வரு வா ரோ
வா ரா ரோ (அந்த)

கனவிலுமெனக் கவர்தம் நேசங்
கருத்தைவிட்டகலாதே
எனையும வரிப்படி விடுவாரென்
றென்னவில்லையடி மாதே
மனதவற் பாம் சென்றதிங்கே
வரவுக்காணே னிப்போதே மன்
மதன் பகையும் பொல்லாதே
அ தீ தே
யான் பேதை (அந்த)

சிந்துவளம்பெருஞ் செந்தூரமர்ந்த
செல்வரவரே சு சீலர்
சந்தமுருங்கவி முத்துசுப்பன் பத
சாஹித்தியங் கட்கனுகூலர்
சந்ததமுந்தின பர்த்துவென்றெங்கணுந்
சாற்றத்திகழ்ந்த குமரர் சிவ
சங்கரனருள் பாலர்
மயில் வேலர்
வடி வேலர் (அந்த)

பரத்தை வசத்துற்ற நாயகனால் பராமுகஞ்செய்யப்பட்ட நாயகியான
மகளின் வருத்தமாற்றுது மருகனுக்கு மாமி நீதிசொல்லி
சாந்தஞ்செய்தல்

45. இராகம் கல்யாணி சாப்புதாளம்

பல்லவி

இந்தவிதஞ் செய்ய உந்தன் மனம் வந்த
தேதய்யா மருமகனே

அனுபல்லவி

சந்ததம் புகழ்திருச் செந்தூர் தனில் வளரும்
கந்தரே உமையவள் மைந்தரே என் மகட்குக்
காதல்தர், தவரேடகர், தவரே, சிறந், [illegible]
கண்டு நிகர்மொழி செண்டுமெனு முலை
கொண்டலெனும் குழல் வண்டுவிழியின் மேல் (இந்த)

சரணங்கள்

சற்குலத்திலுதித்தீர் ஸகல சாஸ்திரங்களினுஞ்
சமர்த்தரெனப் பெயர் வாங்கினீர்
சத்திய வாசக உத்தம னென்றிந்தச்
சகமுழுதிலும் புகழ் விளங்கினீர் வெண்
பற்களும் பவழம்போல் வாயும் நகையும் உங்கைப்
பார்க்கமதன் போலெழிற் றுங்கினீர் இந்தப்
பாரினுமைக்கண்ட பேரெலாம் வணங்குதற்
பதவியுஞ் சிறப்பும் பெற்றோங்கினீர், இதெல்லாங்கண்டு
மிக்கக் களித்தோருடம் பிருடம்பாகினேனே
மேவி பெண்மகள் செய்தற் பாக்யமென் றிருந்தேனே
வெட்க வைத்தீரே, ஐயா வீட்டிலவளை வைத்து
வேறொருத்தியைச் சேர்ந்தங்கவளிதன்னை மோகித்து
வேசையவள் பரிகாசமாப் ஐயோ, மையோ, மருந்தோ
ஆசை வார்த்தைகள் பேசிச் சுருள் வைத்து
நாசகாலியுமை மோசஞ்செய்தனளோ (இந்த)

சொற்றவறிய தேனும் நடந்ததுண்டோ யிவள்
துடுக்காயுமைச் சொன்னதுண்டோ
சோம்பற்கொண்டுமது பணிவிடைக் குறையுண்டோ
சொல்வீரென்ன முரண்டோ
சிற்றிடையாளிவளைத் தள்ளிவிட்டவளிடஞ்
சேர்ந்ததென்ன பிழைகண்டோ
சீராய்த்தவமிருந்து பெண்களைப் பெறுவதி
தற்குத்தானோ திண்டுமுண்டோ, அய்யாயிவள்
குற்றமென் செய்தாலும் நீர்தானே பொறுக்கவேணும்
கோபம் நீர் செய்தாற் குடிப்பெண்ணிவட்கார்காணும்
உற்றதுணை நீரல்லா மலொருவருண்டோ பேணும்
உமக்குதவி தானுத காரியம் பின்னெவர்க்குதவிதானும்
உண்ணாளீங், துமைமய தினந், தினமும், தொழுதே, அழுதே
உருகிறாள் மையற்பெருகிறாள் கண்ணீர்
சொரிகிறாள் எனதருமை மருகனே (இந்த

ஆலயம் பல சுற்றி எத்தனையாயிரம்
அருந்தவங்கள் புரிந்து வருந்தினேன்
அத்தனையின் பேறில் உத்தமியான பெண்
ணருமைக்கண்மணியை நான் பொருந்தினேன் அப்பால்
நாலுபேர்க்கெதிரினில் நாலுமொருத்தியாக
நடுவிற்கூசாமல் வாழ்த்திருந்தினேன்
நல்ல மருமகனாக செல்லமகளுமொன்றாய்
நானொப்பனையாக்கண்டு இருந்தேனே, ஐயா
காலம்போம் வார்த்தைக்கிற்கும் மேலென்ன உபசாரம்
கண்ணுமூக்குந் தந்தெங்கள் புண்ணாற்று மதிகோரம்
ஆலமமுதாப்பெண்ணிணுற் செய்யுதின்னசங்காரம்
அவளுடைய சங்காத்த மகத்[illegible]
ஆன, உமது நல், வாழ்வரசி: யின்னே, அருளும், நானும்
அன்பன் முத்துசுப், பன்பதமின் சொல்லி
இன்பந்தாவல்ல கன்புடையவள் மேல் (இந்தவித)

ஹரி மூன்றாம்பாகம் முற்றி[illegible]